

sig til under Henvisning til Borgerlig Straffelovs Voldsbestemmelser at forhøje de der fastsatte Straffe. Herefter kunde det formentlig være tvivlsomt, om simpel Vold, B. S. § 244, Stk. 1, jfr. Stk. 4, kunde paatales offentlig, idet det maatte afhænge af, om man i det enkelte Tilfælde kunde sige, at „almene Hensyn“ krævede offentlig Paatale. En tilsvarende Betragtning kunde gøres gældende overfor den i Retsplejelovens § 725, Stk. 3, indeholdte almindelige Hjemmel for Paatalemyndigheden til at foranstalte offentlig Paatale i saadanne Sager, naar en offentlig Interesse findes at kræve den offentlige Paatale.

Paragraffens 2det Punktum er tilføjet for at give Mulighed for offentlig Paatale i Tilfælde, hvor Forseelser, der ellers er privat Paatale undergivet, begaaes i eller i Anledning af Tjenesten. Det mest praktiske Eksempel er simpel Ærefornærmelse af undergivne (det modsatte Forhold rummer en Respektstridighed og kan rammes som saadan), B. S. § 267, jfr. § 275. Et saadant Forhold vil ganske vist ofte, men ikke altid, navnlig ikke naar det sker uden for Tjenesten, kunne falde ind under M. S. § 64 som Overtrædelse af en eller anden Tjenestebestemmelse, men iøvrigt omhandles disse Forhold ikke i Loven, idet de herhen hørende Bestemmelser i Borgerlig Straffelov er fundne tilstrækkelige. Som andre lignende Tilfælde kan nævnes Krænkelse af Husfred, B. S. § 264, og Brud paa Brevhemmeligheden, B. S. § 263, begge jfr. § 275.

Reglen i 2det Punktum er givet fakultativt for at undgaa at afskære den forurettede fra eventuelt selv at forfølge en Sag, som ikke findes egnet til offentlig Forfølgning af den militære Paatalemyndighed. En absolut Regel vilde medføre denne Ulempe og vilde i Virkeligheden ikke byde den forurettede stærkere Beskyttelse, idet ogsaa i saa Fald Paatalemyndigheden maatte have sin sædvanlige Ret til at skønne over, om Sagen er værdig til og egnet til Paatale.